Міністерство освіти і науки України Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського" Факультет інформатики та обчислювальної техніки Кафедра обчислювальної техніки

Лабораторна робота 2.1 з дисципліни «Інтелектуальні вбудовані системи»

Виконав:

студент групи ІП-83

Подаш А.М.

Перевірив:

асистент Регіда П.Г.

Варіант №18

Число гармонік в сигналі п - 10

Гранична частота, ⁽¹⁾гр - 1500

Кількість дискретних відліків, N - 256

Основні теоретичні відомості

В основі спектрального аналізу використовується реалізація так званого дискретного перетворювача Фур'є (ДПФ) з неформальним (не формульним) поданням сигналів, тобто досліджувані сигнали представляються послідовністю відліків x(k)

$$F_{x}(p) = \sum_{k=0}^{N-1} x(k) \cdot e^{-jk\Delta t p \Delta \omega}$$

$$\omega \to \omega_p \to p\Delta\omega \to p$$
 $\Delta\omega = \frac{2\pi}{T}$

На всьому інтервалі подання сигналів T, 2π - один період низьких частот. Щоб підвищити точність треба збільшити інтервал Т.

$$t \to t_k \to k\Delta t \to k; \quad \Delta t = \frac{T}{N} = \frac{1}{k_{var}} \cdot f' z p.$$

ДПФ - проста обчислювальна процедура типу звірки (тобто Σ -е парних множень), яка за складністю також має оцінку $\mathbf{N}^2 + \mathbf{N}$. Для реалізації ДПФ необхідно реалізувати поворотні коефіцієнти ДПФ:

$$W_N^{pk} = e^{-jk\Delta t\Delta\omega p}$$

Ці поворотні коефіцієнти записуються в ПЗУ, тобто є константами.
$$W_N^{pk}=e^{-jk}\frac{T}{N}p\frac{2\pi}{T}=e^{-j}\frac{2\pi}{N}pk$$

 W_N^{pk} не залежать від T, а лише від розмірності перетворення N. Ці коефіцієнти подаються не в експоненційній формі, а в тригонометричній.

$$W_N^{pk} = cos\!\!\left(\frac{2\pi}{N}pk\right)\!\!-j\!si\!n\!\!\left(\frac{2\pi}{N}pk\right)$$

Ці коефіцієнти повторюються (тому і р до N-1, і k до N-1, а (N-1) • (N-1)) з періодом $N(2\pi)$.. Т.ч. в ПЗУ треба зберігати N коефіцієнтів дійсних і уявних частин. Якщо винести знак коефіцієнта можна зберігати N/2 коефіцієнтів.

 $2\pi/N$ - деякий мінімальний кут, на який повертаються ці коефіцієнти. У ПЗУ окремо зберігаються дійсні та уявні частини компілюють коефіцієнтів. Більш загальна форма ДПФ представляється як:

$$F_x(p) = \sum_{k=0}^{N-1} x(k) \cdot W_N^{pk}$$

ДПФ дуже зручно представити у вигляді відповідного графа. Приклад: граф 4-х точкового ДПФ. ($k = \overline{0,3}$; $p = \overline{0,3}$)

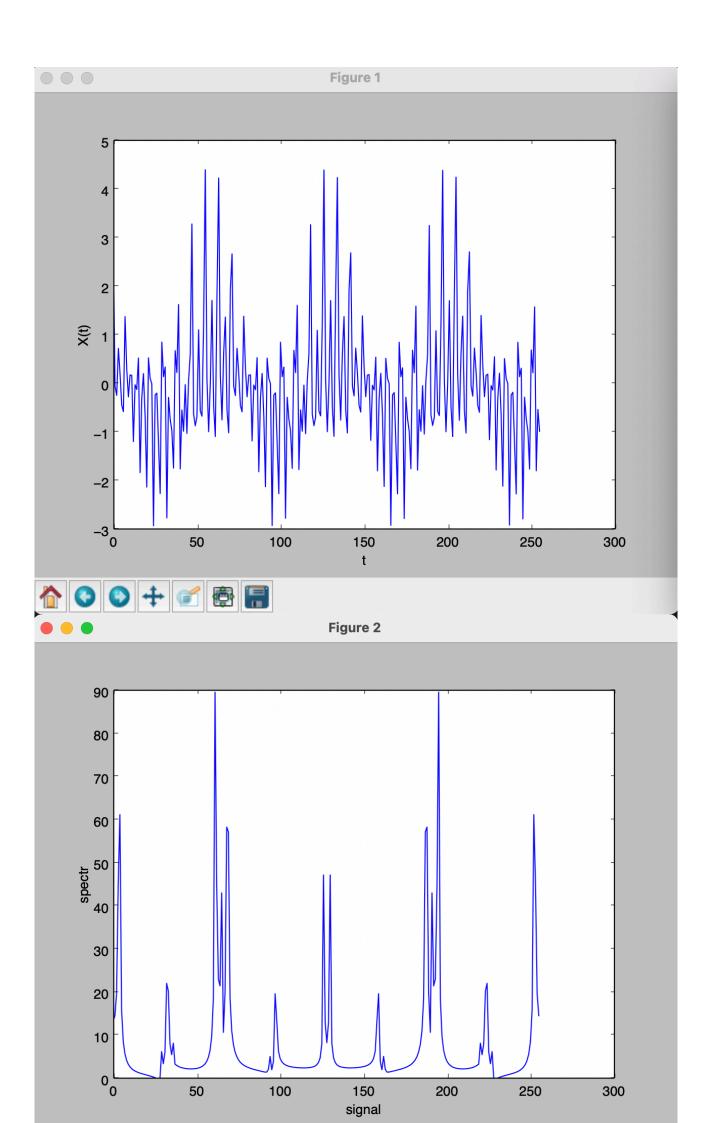
Завдання на лабораторну роботу

Для згенерованого випадкового сигналу з Лабораторної роботи N 1 від повідно до заданого варіантом (Додаток 1) побудувати його спектр, використовуючи процедуру дискретного перетв орення Фур'є. Розробити відповідну програму і вивести отримані значення і графіки відповідних параметрів.

Лістинг програми

```
import matplotlib.pyplot as plt # lib for graphs
import random
import numpy as np
import math
n = 10
N = 256
W0 = 150
\mathsf{Wmax} = 1500
W = np.arange(W0, Wmax + W0, W0)
def generator(n, N, W):
    signals = np.zeros(N)
    for i in range(n):
        A = random.random()
        phi = random.random(
        for t in range(N):
            signals[t] += A * math.sin(W[i] * t + phi)
    return signals
def remakeFur(signal):
    size = len(signal)
    F = np.zeros(size)
    for p in range(size):
        for t in range(size):
            F[p] += complex(math.cos(2*math.pi/N * (p*t)), -
                             math.sin(2*math.pi/N * (p*t))) *
signal[t]
```

```
return F
def toAbsolute(complexFur):
    l = []
    for el in complexFur:
       l.append(abs(el))
    return l
signal = generator(n,N,W)
spectr = toAbsolute(remakeFur(signal))
print(spectr)
##plotting signal
plt.plot(signal)
plt.xlabel('t')
plt.ylabel('X(t)')
plt.figure()
##plotting spectr
plt.plot(spectr)
plt.xlabel('signal')
plt.ylabel('spectr')
plt.show()
```


Результат роботи програми

Висновки

Під час даної лабораторної роботи ми вивчили, як виділяти частотний спектр з сигналу за допомогою дискретного перетворення Φ ур'є.